

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 OSLO

Deres referanse

Vår referanse 20/00010-239

Vår dato 31.08.2020

Fellesorganisasjonen (FO)

Mariboegate 13
0183 Oslo

Postadresse:
Pb. 4693 Sofienberg
0506 Oslo

Telefon:
+47 919 19 916

E-post:
kontor@fo.no

Bankgiro: 9001.06.35674

Bankgiro kontingent:
9001.08.71394

Org.nr:
870 953 852 MVA

fo.no

Høringsvar- Forslag til forskrift om nasjonal retningslinje for masterutdanning i barnevern og master i barnevernsarbeid.

Fellesorganisasjonen (FO) er fagforeningen og profesjonsforbundet for mer enn 30 000 barnevernspedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere.

FO takker for anledningen til å komme med innspill til de to forslagene til nasjonale retningslinjer for masterutdanning i henholdsvis barnevern og barnevernsarbeid

FO har gått bredt ut i organisasjonen og høringssvaret bygger på innspill fra medlemmer fra både praksisfelt, brukerorganisasjoner og barnevernspedagog-, sosionom- og vernepleierutdanningene.

Innledningsvis noen generelle betraktninger.

FO støtter valget av en tre pluss to-modell, dvs et masterløp bygd på et bachelorløp, samt ambisjonene og intensjonene i forslagene. Økt satsing på kompetanse er et viktig tiltak for å styrke kvaliteten i barnevernet.

FO stiller seg imidlertid spørrende til hvorvidt det er hensiktsmessig med en todeling av masterløpene. Det vil være praktisk og økonomisk utfordrende for utdanningsinstitusjonene å tilby og rekruttere studenter til to ulike masterløp. Videre framstår det uklart hvorfor det er nødvendig å skille utdanningene så lenge begge kvalifiserer til ett og samme arbeidsfelt. Det er generelt viktig at endringer i form, innhold og lengde på barnevernspedagog- og sosionomutdanningene sees i sammenheng da utdanningene har overlappende arbeidsfelt. Endringer innenfor en av utdanningene kan få (utilsiktede) konsekvenser for den andre utdanningen.

Både sosionomer og barnevernspedagoger har en grunnutdanning som direkte kvalifiserer for arbeid i barnevernet. Disse profesjonene utfyller hverandres kompetanse og bygger på et felles sosialfaglig kunnskapsgrunnlag. For eksempel vil sosionomer sin kompetanse om sosiale og samfunnsmessige forhold være et viktig supplement til barnevernspedagoger sin kompetanse om barns utvikling og oppvekstvilkår. FO mener det derfor ville vært mer naturlig med ett felles masterløp for disse utdanningsgruppene.

Rent prinsipielt mener FO også det er problematisk med masterløp som bare åpner for en enkelt utdanningsgruppe, så lenge det skal kvalifisere til arbeid innen et helt felt. Barnevernet er i seg selv ikke et fagområde, men et arbeidsfelt med behov for tverrprofesjonelt samarbeid.

Den innretningen som foreslås i master i barnevernsarbeid, sikrer ikke et godt nok utdanningstilbud for barnevernspedagoger og sosionomer. Deres kompetanse sidestilles med andre utdanningsgrupper som knapt har tematisert barnevern eller barn i sin grunnutdanning. Derfor mener FO det i større grad bør stilles strengere opptakskrav for andre utdanningsgrupper enn barnevernspedagoger og sosionomer. Dette vil vi kommentere spesielt på i spørsmål knyttet til master i barnevernsarbeid.

FO mener det er svakheter og styrker i begge masterløpene. Master i barnevern svarer godt på kompetansebehovet i kommunalt barnevern, men vi savner et større fokus på forebyggende arbeid, sosialpedagogikk samt vitenskapsteori og forskningsmetode. Master i barnevernsarbeid framstår som et mer tradisjonelt masterløp med relativt høyt fokus på vitenskapsteori og forskningsmetode, men er i mindre grad direkte rettet mot konkrete arbeidsprosesser i barnevernet. Samlet sett mener vi det burde være mulig å samle styrkene i begge masterløpene til ett felles utdanningstilbud.

Vi vil videre i vårt hørings svar kommentere på de to forskriftene og svare på de hørings spørsmålene vi mener er relevante for oss som organisasjon å svare på. På samme måte som spørsmålene overlapper hverandre gjør også våre svar det.

Master i barnevern

Hørings spørsmål – forslag til forskrift om retningslinje for masterutdanning i barnevern

- 1) *Utkastet til forskrift må blant annet ses i sammenheng med regjeringens høringsnotat om kompetanse i barnevernet, der det foreslås å innføre krav om mastergrad for visse oppgaver i barnevernet. I hvilken grad vurderes læringsutbyttebeskrivelsene i utkastet til forskrift å dekke behovet for kompetanse i barnevernet?*

FO mener at læringsutbyttebeskrivelsene knyttet til juss og psykologi er relevante og samsvarer godt med arbeidsoppgaver i barnevernet. Vi er imidlertid usikre på om utvikling av relasjonelle og kliniske ferdigheter er tilstrekkelig ivaretatt. I tillegg bør koordinering og samhandlingskompetanse i større grad vektlegges i utforming av retningslinjene. Det er viktig å sikre en balanse mellom kompetanse knyttet til konkrete arbeidsoppgaver i barnevernet, og kompetanse knyttet til tverrprofesjonelt samarbeid og brukermedvirkning.

Masterutdanningen må ellers ses i sammenheng med bachelor i barnevern og bygge videre på de læringsutbyttebeskrivelsene som står i de nye retningslinjene.

- 2) *I hvilken grad vurderes utkast til forskrift å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Vi ber særlig brukerorganisasjoner gi innspill på dette spørsmålet.*

Det står klart i forskriften at utdanningen retter seg mot arbeid innen kommunalt barnevern og institusjonsbarnevern. I tillegg kan kompetansen være relevant for blant annet skole/barnehage, kriminalomsorg og barns psykiske helse. Slik vi leser retningslinjene retter masterløpet seg i all hovedsak mot arbeid i barnevernet. I så måte bidrar den til å styrke barnevernspedagogenes kjernekompetanse gjennom både

en videreutvikling av den barnevernsfaglige forståelsen og kompetanse og kunnskap knyttet til utredning- og tiltaksarbeid i barnevernet. FO etterlyser læringsutbyttebeskrivelser som i større grad handler om forebygging eller miljøterapeutisk arbeid. Dette bør komme tydeligere fram dersom sluttkompetansen skal være relevant for andre arbeidsfelt enn barnevernet.

- 3) *Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonenes behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning)? Vi ber særlig utdanningsinstitusjonene gi innspill på dette spørsmålet.*

Utkastet slik det foreligger er veldig detaljert. Fra utdanningsstedene er det en særlig bekymring over hvilke muligheter de har for å kunne etablere begge disse masterløpene. Dette er kostbart og mange av utdanningene har blant annet ikke nok ansatte med tilstrekkelig førstekompetanse.

Tilbakemeldinger vi har fått fra våre medlemmer i universitet- og høyskolesektoren tyder på at det tverrfaglige masterløpet vil bli tilbudt i stedet for master i barnevern. Vi mener det er uheldig dersom universitet og høyskoler av praktiske og økonomiske hensyn må velge hvilke av de to masterne de skal tilby. For eksempel inneholder master i barnevern mange elementer som vil bidra til å styrke kompetansen i barnevernet. Dette fører oss igjen tilbake til spørsmålet om hvorvidt det er hensiktsmessig med en todeling av masterløpene. Et felles masterløp for barnevernspedagoger og sosionomer ville vært mer håndterlig for universitet og høyskolesektoren.

- 4) *Formålet med forskriften er å sikre at kandidater med samme utdanning får samme sluttkompetanse uavhengig hvilken utdanningsinstitusjon de er utdannet ved. Hvordan vurderes dette å være ivarett i læringsutbyttebeskrivelsene?*

Siden læringsutbyttebeskrivelsene er såpass detaljerte, vurderer vi det som rimelig godt ivarett. Med så detaljerte læringsutbyttebeskrivelsene blir spørsmålet om det er til hinder for lokale tilpasninger og om læringsutbyttebeskrivelsene er på et tilstrekkelig avansert/analytisk nivå i henhold til kvalifikasjonsrammeverket

- 5) *Er det kompetanse som mangler i høringsutkastet til forskrift? I så fall hvilke?*

Programmet har to kjerneområder – juss og psykologi. Vi mener sosialt arbeids teorigrunnlag må få større plass. I stedet for å basere seg på teorigrunnlag fra sosiologi og pedagogikk foreslår vi å bruke begrepene sosialt arbeid og sosialpedagogikk. Dette vil være mer i tråd med det sosialfaglige kunnskapsgrunnlaget som barnevernspedagogutdanningen tradisjonelt har bygd på. FO mener det er viktig at sosialfaglig kompetanse blant barnevernspedagoger fremdeles står sterkt. I motsatt fall kan det føre til en individualisering av komplekse problemer som krever en helhetlig forståelse og tilnærming. Barn og familier må forstås ut ifra de sosiale forutsetninger og betingelser de lever under.

Ifølge overskriften til kapittel 3, skal kapittelet handle om innovasjon, kritisk tenkning og kunnskapsbasert praksis. Hvis innovasjon skal være med i overskriften, noe vi mener det bør, så må den innovative delen utformes tydeligere, med læringsutbytter knyttet til innovasjon jfr kap 4 §10 i forskrift til master i barnvernsarbeid.

Vi savner også noe om medvirkningskompetanse og et tydeligere brukerperspektiv. Det samme gjelder også kritisk kompetanse og analyse, både knyttet til forskning og til praksis. I den sammenheng er vi bekymret for at kompetansemålene ikke er på masternivå og at dette egentlig ligner mer på etter/videreutdanning eller en utvidet bachelor. Det er derfor usikkert om den er vitenskapelig nok og om den tilfredsstillende kvalifikasjonsrammeverket. Vi finner svært lite i utkast til forskrift som sier noe om

vitenskapsteori eller forskningsmetode og vi etterlyser også noe om masteroppgave og omfang av denne. I tillegg til at man kan anvende kunnskap bør man også bidra til å produsere ny kunnskap.

Det står mye om hva man skal ha kunnskap om, men lite om å ha et kritisk blikk. For eksempel §5 a – hvor det står at en kan analysere eksisterende teorier -burde det her også stått at en bør ha et kritisk blikk?

Barnevernspedagoger har også tradisjon for å jobbe i det forebyggende feltet hvor nettopp sosialpedagogikk og forståelse av hva kontekst eller situasjonen det enkelte barn befinner seg i er viktig - både som miljøterapeuter og sosialpedagoger. Dette er også nedtonet i de nye retningslinjene for bachelor i barnevern og vi er redd at barnevernspedagogen skyves ut av det forebyggende feltet og institusjonsbarnevernet. Siden det i forslaget eksplisitt står at kompetansen vil være relevant for andre arbeidsfelt enn kommunalt barnevern, så etterlyser FO både konkrete læringsmål og ferdigheter som gjenspeiler det.

6) Er det innhold som bør tas ut eller nedtones i utdanningen? I så fall hva:

Vi er usikre på om utdanningene trenger et så sterkt fokus på juss som det her legges opp til.

7) Det er foreslått nasjonal deleksamen for utdanningene. Vi ber om høringsinstansenes innspill på en mulig innføring av nasjonal deleksamen i jus for de barnevernsfaglige masterutdanningene.

FO støtter ikke forslaget om nasjonale prøver på masternivå. Dette rokker ved utdanningsinstitusjonenes autonomi. Alternativt kan en slik nasjonal prøve legges på bachelornivå, og/eller være en opptaksprøve for inntak til masterløpet.

8) Praksisstudier kan beskrives i forskriften, men skal da beskrives på et overordnet nivå. Detaljert beskrivelse av praksisstudiene skal skje ved den enkelte utdanningsinstitusjon. Det er ikke lagt inn krav om praksisstudier i utdanningene. Utdanningsinstitusjonene kan likevel tilby praksisstudier som en del av utdanningene. Vi ber høringsinstansene særlig vurdere om det bør forskriftsfestes krav til praksis i utdanningene eller om dette kan vurderes ved den enkelte utdanningsinstitusjon?

Det påpekes i høringsbrevet at det for begge utdanningene skal vektlegges utvikling av analytisk og klinisk kompetanse samtidig er det ikke lagt inn noe konkret knyttet til praksis.

Vi har fått tilbakemeldinger fra våre medlemmer innen universitet og høyskolesektoren om at studiestedene selv må vurdere hvordan praksiselementer skal sikres i studieløpet. Våre medlemmer i praksisfeltet og brukerorganisasjoner mener det er en forutsetning at praksis må være en del av et masterløp. Mye av kritikken mot barnevernet handler om relasjonskompetanse og ferdigheter som utvikles gjennom trening og erfaring.

FO mener det er nødvendig at begge masterløpene er praksisnære og de må derfor ha en eller annen form for praksis. Det må imidlertid ikke nødvendigvis legges lengre praksisopphold inn i utdanningene. Praktiske ferdigheter kan utvikles på studiestedene, for eksempel ferdighetstrening mellom studenter, hospitering i feltet, ved å invitere samarbeidspartnere fra praksis inn i undervisningen eller ved ulike samarbeidsprosjekter mellom studenter og fagfolk i feltet. Det bør imidlertid være opp til studiestedene selv å vurdere hvordan dette best kan sikres lokalt. Selv om det står i de nye retningslinjene for barnevernspedagogutdanningen at hovedvekten av

praksisen bør gjennomføres innenfor kommunalt og statlig barnevern, så vet vi at det av ulike grunner ikke lar seg gjennomføre. I verste fall kan det bety at noen studenter kan gå gjennom hele det femårige utdanningsløpet uten praksis i barnevernsfeltet og det er bekymringsfullt.

Det er en oppgave for begge utdanningene at samtidig som de skal være akademiske, kvalifisere for forskning og videre doktorgradsløp, skal de være praksisnære og kliniske. Men god kunnskap om forskning/vitenskapsteori henger tett sammen med kvalitet i det praktisk/klinisk barnevernsarbeid. For praksisfeltet er det viktig at de får kandidater som er analytiske og kan jobbe kunnskapsbasert. Det er det som ligger i begrepet "avansert kunnskap". Og mye av kritikken mot barnevernet har nettopp vært mangelen på avanserte faglige analyser og kunnskapsbaserte intervensjoner i det kliniske/praktiske arbeidet.

Mange av de som i dag jobber på utdanningene og særlig på masterprogrammene har ikke egen profesjonsbakgrunn eller mangler nærhet til praksisfeltet. Dette er uheldig og bidrar ikke godt nok til å utvikle god nok profesjonskompetanse og – identitet.

Så lenge det er tenkt at dette skal være en klinisk rettet utdanning mener FO det må legges til rette for veiledet praksis i utdanningsløpet. Dette kan gjøres på ulike måter og utdanningsinstitusjonene kan selv tilpasse dette, men praksis som område må komme fram i forskriften. Det er viktig at praksisfeltet – den konkrete konteksten der faget skal utøves – er i fokus gjennom alle deler av studieforløpet: teoretisk forståelse, ferdighetstrening og praksiserfaring må utvikles i sammenheng med hverandre. Vi forutsetter at masteren vil falle inn under Forskrift om skikkethetsvurdering i høyere utdanning.

9) Har du/dere andre innspill enn det dere allerede har gitt ovenfor?

De tre utdanningene FO representerer (barnevernspedagog, sosionom og vernepleier) har fått nye retningslinjer som trer i kraft denne høsten. Bakgrunnen for dette hang blant annet sammen med et behov for å styrke kompetansen i barnevernet. FO synes det er vanskelig å si noe om innhold og nivå i dette forslaget fordi det bygger på retningslinjer vi ennå ikke har sett effekten av. For eksempel henger spørsmål knyttet til praksisbehov sammen med kvaliteten på praksis i bachelorutdanningene .

Master i barnevernsarbeid.

Høringsspørsmål - forslag til forskrift om retningslinje for masterutdanning i barnevernsarbeid

- 1) *Utkastet til forskrift må blant annet ses i sammenheng med regjeringens høringsnotat om kompetanse i barnevernet, der det foreslås å innføre krav om mastergrad for visse oppgaver i barnevernet. I hvilken grad vurderes læringsutbyttebeskrivelsene i utkastet til forskrift å dekke behovet for kompetanse i barnevernet?*

I utgangspunktet ser læringsutbyttebeskrivelsene gode ut, men når man ser de opp mot «forslag til forskrift om nasjonal retningslinje for masterutdanning i barnevern» så blir det mer uklart. Det handler om hva det er ment at master i barnevern skal lede til og hvilke arbeidsoppgaver skal en master i barnevernsarbeid kvalifisere for.

Læringsutbyttebeskrivelsene som er beskrevet, er mer overordnede sammenlignet med de som er beskrevet i «forslag til forskrift om nasjonal retningslinje for masterutdanning i barnevern». Dette gir større rom for utdanningsinstitusjonene til å bygge utdanningen slik de vil. Det innebærer at det er uklart hvilke konkrete kunnskaper, ferdigheter og

kompetanser studenten sitter igjen med etter endt masterløp. Det kan virke som master i barnevernsarbeid i større grad er rettet mot forskning og kunnskapsutvikling, enn klinisk arbeid i barnevernet. Dette er problematisk i og med at sosionomer ikke har tilgang til den mer klinisk rettede masteren i barnevern.

FO mener barnevernet trenger en tverrfaglig sammensetning som i hovedsak består av barnevernspedagoger og sosionomer, som utfører de samme arbeidsoppgavene. FO er bekymret for at den kompetansen som denne masteren skal gi ikke vil være spesifikk nok for tjenestene i det framtidige barnevern, og vil føre til færre sosionomer ansatt i barnevernet.

Dersom det er et mål at master i barnevernsarbeid skal være klinisk rettet mener FO at læringsutbyttebeskrivelsene i master i barnevernsarbeid må bli tydeligere på det klinisk rettede innholdet og bør for eksempel tydeliggjøre relasjonskompetansen. Det vil si avansert kunnskap om å jobbe med barn, familier, tverrfaglig samarbeid og samarbeidsferdigheter generelt, prosessledelse, miljøterapeutisk arbeid, forstå og håndtere kompleksiteten i menneskelige relasjoner på ulike nivå, konflikthåndtering og kommunikasjon i konfliktfylte relasjoner. Dette må ligge på et mer avansert nivå enn i bachelor i sosialt arbeid.

Den juridiske kunnskapen/kompetansen må ligge på samme nivå som i master i barnevern. De er ulikt beskrevet og må samkjøres.

3) *Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonenes behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning)? Vi ber særlig utdanningsinstitusjonene gi innspill på dette spørsmålet.*

Se svar på samme spørsmål i forskrift til master i barnevern.

4) *Formålet med forskriften er å sikre at kandidater med samme utdanning får samme sluttkompetanse uavhengig hvilken utdanningsinstitusjon de er utdannet ved. Hvordan vurderes dette å være ivarettatt i læringsutbyttebeskrivelsene?*

Når man har ulik grunnutdanning så vil nødvendigvis ikke sluttkompetansen bli den samme. Man vil ha ulikt utgangspunkt for forståelsen og for hvordan man for eksempel skal bruke ferdighetene og kunnskapen. Dette er i utgangspunktet positivt. Problemet er at ulik grunnutdanning vil ha noe å si for hvilke grunnleggende kunnskaper og ferdigheter du har som student i det du starter masterutdanningen, og FO mener opptakskravene til denne masteren er alt for vide. Dersom vi skal sørge for at ansatte som arbeider i barnevernet har de kunnskapene, ferdighetene og kompetansen som det er behov for må også mastergraden være på høyt nok avansert nivå. For å ivareta andre utdanningsgrupper vil masteren, slik det legges opp til nå, måtte inneholde mye som allerede er dekket i bachelor i sosialt arbeid, og vil dermed ikke være avansert nok for dem.

5) *Er det kompetanse som mangler i høringsutkastet til forskrift? I så fall hvilke?*

Se svar på spørsmål 1.

7) *I kapittel 5 Opptakskrav, studiets oppbygning og praksisstudier er det beskrevet opptakskrav til masterutdanning i barnevernsarbeid. Vi ber høringsinstansene vurdere hvorvidt forskriften bør omtale opptakskrav og hva opptakskravene eventuelt bør være.*

Vi viser til svaret vårt til spørsmål 4. I forslaget står at søkere med annen utdanningsbakgrunn og minimum ett års relevant yrkeserfaring fra arbeid med barn og unge kan søke. Det mener vi er problematisk. Det betyr at søkere med for eksempel

rene akademiske utdanninger som har jobbet et år for eksempel som miljøarbeider på en skole, kan starte på denne utdanningen. Her mener vi at det må stilles strengere krav til de som kan søke – både knyttet til forkunnskaper og lengde på forpraksis (minimum tre år). Et alternativ kan være en for form prekvalifisering, for eksempel bestått juridisk eksamen i barnevernsfaglig juss. Det bør også stilles strengere krav til hvilke utdanningsgrupper som er relevante. For eksempel vil en vernepleier ha et mer relevant utgangspunkt enn studenter med bachelor i samfunnsfag.

8) *Det er foreslått nasjonal deleksamen for utdanningene. Vi ber om høringsinstansenes innspill på en mulig innføring av nasjonal deleksamen i jus for de barnevernsfaglige masterutdanningene*

FO støtter ikke forslaget om nasjonale prøver på masternivå. Dette røkkes ved utdanningsinstitusjonenes autonomi. Alternativt kan en slik nasjonal prøve legges på bachelornivå, og/eller være en opptaksprøve for inntak til masterløpet.

9) *Praksisstudier kan beskrives i forskriften, men skal da beskrives på et overordnet nivå. Detaljert beskrivelse av praksisstudiene skal skje ved den enkelte utdanningsinstitusjon. Det er ikke lagt inn krav om praksisstudier i utdanningene. Utdanningsinstitusjonene kan likevel tilby praksisstudier som en del av utdanningene. Vi ber høringsinstansene særlig vurdere om det bør forskriftsfestes krav til praksis i utdanningene eller om dette kan vurderes ved den enkelte utdanningsinstitusjon?*

Det påpekes i høringsbrevet at det for begge utdanningene skal vektlegges utvikling av analytisk og klinisk kompetanse samtidig er det ikke lagt inn noe konkret knyttet til praksis.

Ansatte ved utdanningsinstitusjonene er opptatt av at det må være praksiselementer i utdanningene, men ser ikke nødvendigvis behovet for å legge inn en praksisperiode tilsvarende det som er på bachelornivå. De er mer opptatt av at man kan drive praksisopplæring inne på lærestedene. Brukerorganisasjoner og praksisfelt mener det er en forutsetning at det må være noe praksis. Mye av kritikken av barnevernet har handlet om mangler knyttet til relasjonskompetanse, det er ferdigheter som i stor grad utvikles gjennom i trening og praksis og det må derfor ha en sentral plass i begge masterutdanningene.

Det er en oppgave for begge utdanningene at samtidig som de skal være akademiske, kvalifisere for forskning og videre doktorgradsløp, skal de være praksisnære og kliniske. Men god kunnskap om forskning/vitenskapsteori henger tett sammen med kvalitet i det praktisk/klinisk barnevernsarbeid. For praksisfeltet er det viktig at de får kandidater som er analytiske og kan jobbe kunnskapsbasert. Det er det som ligger i begrepet "avansert kunnskap". Og mye av kritikken mot barnevernet har nettopp vært mangelen på avanserte faglige analyser og kunnskapsbaserte intervensjoner i det kliniske/praktiske arbeidet.

For praksisfeltet er det viktig at utdanningsinstitusjonene har forelesere fra praksisfeltet.

Mange av de som i dag jobber på utdanningene og særlig på masterprogrammene har ikke egen profesjonsbakgrunn eller mangler nærhet til praksisfeltet. Dette er uheldig og bidrar ikke godt nok til å utvikle god nok profesjonskompetanse og – identitet.

Så lenge det er tenkt at dette skal være en klinisk rettet utdanning mener FO det må legges til rette for veiledet praksis i utdanningsløpet. Dette kan gjøres på ulike måter og utdanningsinstitusjonene kan selv tilpasse dette, men praksis som område må komme

fram i forskriften. Det er viktig at praksisfeltet – den konkrete konteksten der faget skal utøves – er i fokus gjennom alle deler av studieforløpet: teoretisk forståelse, ferdighetstrening og praksiserfaring må utvikles i sammenheng med hverandre. Vi forutsetter at masteren vil falle inn under Forskrift om skikkethetsvurdering i høyere utdanning.

10) Har du/dere andre innspill enn det dere allerede har gitt ovenfor?

FO noterer seg at departementet vil ha to ulike mastergrader for arbeid i barnevernet. Vi vil likevel påpeke at vi er usikre hvorvidt den todelte løsningen er hensiktsmessig. Flere av våre medlemmer i universitets- og høgskolesektoren har også uttrykt bekymring for at masterløpene vil utkonkurrere hverandre.

Med vennlig hilsen

Mimmi Kvisvik
Forbundsleder

Inger Karseth
Rådgiver

Brevet har elektronisk signatur